

особливостей порядку справляння ПДФО. Водночас в Україні зазначений податок з операцій з цінними паперами стягується за ставкою, що є нижчою порівняно з більшістю європейських країн. Пропорційні ставки, що використовуються в європейських державах, також в Україні представлені нині незначною мірою, адже мова йде, фактично, про дві ставки – у 15 та 17%, залежно від обсягу отриманого доходу. Разом із тим спосіб застосування такої прогресії є подібним. Рівно як і участь податкових агентів у процесі обчислення та сплати ПДФО з операцій з цінними паперами. Аналіз норм держав – членів ЄС стосовно даного питання дозволяють говорити про доцільність конкретизації положень українського податкового законодавства, пов'язаних із визначенням особливостей справляння податку з доходів фізичних осіб від операцій з цінними паперами.

На наш погляд, законодавцю при визначенні питань оподаткування доходів від операцій з цінними паперами слід досить ретельно підходити стосовно цілого ряду моментів. Зокрема, стосовно визначення порядку оподаткування операцій з купівлі-продажу цінних паперів, стосовно деталізації особливостей витрат, що несуться на проведення фінансової діяльності професійними учасниками фінансових ринків, стосовно визначення дати отримання доходу від реалізації цінних паперів.

Буканов Г.М., к.політ.н., доц. (Запоріжжя, Україна)

ВЗАЄМОДІЯ ПОЛІЦІЇ З НАСЕЛЕННЯМ ТЕРИТОРІЇ ОБСЛУГОВУВАННЯ

Ефективне рішення і виконання численних і різноманітних завдань і обов'язків, покладених на територіальні органи поліції, в першу чергу залежить від вмілої, раціональної організації їх роботи та ефективної взаємодії поліції з населенням території обслуговування.

Реалії сьогодення свідчать про те, що державні органи спроможні ефективно здійснювати свої функції та виконувати завдання лише за умови плідної співпраці з інститутами громадського суспільства. Саме тому у процесі реформування правоохоронних органів надзвичайно актуальним є питання забезпечення соціально-сервісної орієнтації діяльності правоохоронних органів, спрямування їх на забезпечення повної та безпосередньої реалізації прав і свобод людини і громадянина, розроблення нових форм та методів діяльності правоохоронних органів у сфері реалізації правоохоронної функції держави з урахуванням суспільних вимог та визнаних світових стандартів.

Міністерства внутрішніх справ України вказано, що правоохоронні органи, виконуючи їх основне завдання з охорони правопорядку, повинні у своїй діяльності надавати перевагу роботі з населенням, підвищувати роль інститутів громадянського суспільства та органів місцевого самоврядування в забезпеченні прав і свобод людини і громадянина, налагоджувати ефективну

співпрацю з населенням і місцевими громадами та підвищувати рівень довіри населення до органів внутрішніх справ і авторитет їх працівників, оскільки без активної та заінтересованої підтримки громадян розкриття і профілактика злочинів та інших правопорушень є малоефективними.

Законом України «Про Національну поліцію» серед основних принципів діяльності Національної поліції визначено принцип взаємодії з населенням на засадах партнерства. Зазначеним принципом передбачено, що діяльність органів поліції здійснюється у тісній співпраці та взаємодії з населенням, територіальними громадами та інститутами громадянського суспільства на принципах партнерства і спрямована на вирішення їх потреб. У законі зазначено, що рівень довіри населення до поліції є основним критерієм оцінки ефективності діяльності органів і підрозділів поліції.

Налагодження взаємодії поліції з населенням формується з двох основних складових: а) по-перше, співробітництва – співпраці заради досягнення спільних цілей щодо забезпечення правопорядку в країні; б) по-друге, консультацій – вивчення думки населення з метою подальшої оцінки ефективності поліцейської діяльності та обов'язкового урахування потреб територіальних громад. Важливим кроком у цьому напрямку є суб'єктивне усвідомлення поліцейськими необхідності налагодження взаємодії з населенням, адже саме ефективність діяльності органів поліції, рівень професійної компетентності поліцейських впливають на громадську думку про роботу поліції в цілому.

Формування партнерських відносин поліції з населенням вимагає створення цілісної системи взаємодії поліції і громадськості. Важлива роль у реалізації цього завдання належить службі дільничних офіцерів поліції. Це зумовлено тим, що у своїй повсякденній діяльності дільничний офіцер виконує свої службові обов'язки у постійній взаємодії з громадянами.

Згідно з проектом Наказу МВС «Про затвердження Положення про організацію діяльності дільничних офіцерів поліції в системі Національної поліції України», до головних завдань дільничного офіцера поліції належать: здійснення поліцейської діяльності, орієнтованої на громаду та впровадження механізмів «Community Policing»; взаємодія з органами державної влади та місцевого самоврядування, населенням і громадськими формуваннями з охорони публічного порядку виконання завдань, спрямованих на охорону прав і свобод людини, а також інтересів суспільства і держави; вжиття заходів щодо взяття на облік, наповнення та підтримання в актуальному стані інформаційних підсистем ЄІС МВС стосовно осіб, щодо яких здійснюється профілактична робота; здійснення заходів щодо перевірки дотримання обмежень, установлених законом стосовно осіб, які перебувають під адміністративним наглядом, та інших категорій осіб.

У напрямку реалізації «Community Policing» дільничний офіцер поліції співпрацює з активом громадськості, представниками об'єднаної територіальної громади, керівниками підприємств, навчальних та культурних закладів та населенням. В рамках реалізації «Community Policing» як методу взаємодії з населенням дільничний офіцер поліції організовує та здійснює

діяльність щодо: виявлення і вирішення місцевих проблем, залучення населення до охорони публічного порядку як умови протидії злочинності та профілактики правопорушень; зосередження уваги на важливих в повсякденному житті людей аспектах, які посилюють почуття безпеки; врахування думки і потреб громадськості при визначенні пріоритетних напрямків роботи та її оцінюванні.

Серед населення поліцейської дільниці дільничний офіцер поліції проводить також загальну та індивідуальну профілактичну роботу.

Загальна профілактика спрямована на формування у свідомості людей правової культури та негативного ставлення до суспільно небезпечних явищ та роз'яснення ефективних способів захисту і самооборони від злочинних посягань. Вона зосереджена, головним чином, на попередженні споживання алкогольних та наркотичних виробів, сімейного насильства, порушення правил дорожнього руху, тощо.

Під загальною профілактичною роботою необхідно розуміти сукупність заходів, спрямованих на виявлення причин та умов, які призводять до скоєння правопорушень, їх усунення в межах своєї компетенції, проведення профілактично-роз'яснювальної роботи серед громадян.

Методами здійснення загальної профілактичної роботи є виступи дільничного офіцера в трудових колективах, загальноосвітніх закладах, на зборах жителів з питань охорони публічного порядку; роз'яснення чинного законодавства (в тому числі і відповідальності за вчинення правопорушень); доведення до громадян причин і умов вчинення окремих правопорушень; надання допомоги громадянам: в отриманні посвідчення особи (паспорта) особам, які не мають місця проживання; в працевлаштуванні; в лікуванні від алкоголізму, наркоманії та ін.

Індивідуальна профілактична робота передбачає здійснення комплексу заходів щодо конкретних осіб, схильних до вчинення правопорушень, та осіб, які перебувають на обліках, з метою попередження вчинення ними злочинів та інших правопорушень. Індивідуальна профілактична робота включає в себе своєчасне виявлення осіб, від яких можна очікувати вчинення злочинів, їх облік, систематичне спостереження за їх поведінкою і способом життя і прийняття необхідних заходів до недопущення з їх боку правопорушень. Індивідуально-профілактична робота, зокрема, здійснюється щодо осіб, звільнених з місць позбавлення волі; засуджених до покарань, не пов'язаних з позбавленням волі; які зловживають спиртними напоями і допускають на цьому ґрунті порушення публічного порядку та ін. Одним з видів індивідуальної профілактичної роботи є взяття особи на профілактичний облік, який здійснюється у формі спостереження і проведення профілактичних бесід з ними за місцем їх проживання, бесіди з близькими, родичами, сусідами. Метою ж використання у службовій діяльності дільничного отриманої інформації є недопущення з боку контролюваного особи скоєння злочину або адміністративного правопорушення.

Також дільничний офіцер надає допомогу громадянам, службовим особам, підприємствам, установам, організаціям та громадським організаціям у

здійсненні їх законної діяльності, якщо їм чиниться протидія або загрожує небезпека з боку правопорушників. Готує пропозиції до органів державної влади та місцевого самоврядування, об'єднаним територіальним громадам, громадським організаціям, керівникам підприємств, трудовим колективам і громадянськості щодо: необхідності усунення виявлених причин та умов, які призводять або можуть призвести до вчинення правопорушень; необхідності вжиття заходів з метою попередження насильства в сім'ї, забезпечення необхідної соціальної допомоги сім'ям, що опинилися в складних життєвих обставинах; надання допомоги соціально незахищених верств населення; створення громадських формувань з охорони громадського порядку та державного кордону та/або призупинення (припинення) діяльності громадських формувань з охорони громадського порядку, які неналежним чином виконують свої обов'язки; надання особі з ознаками психічного розладу психіатричної допомоги, тощо.

Закон України «Про Національну поліцію» передбачає спільні проекти органів поліції з громадськістю та залучення громадськості до розгляду скарг на дії чи бездіяльність поліцейських. Таким чином, поліція взаємодіє з громадськістю шляхом підготовки та виконання спільних проектів, програм та заходів для задоволення потреб населення та покращення ефективності виконання поліцією покладених на неї завдань. Співпраця між поліцією та громадськістю перш за все спрямована на виявлення та усунення проблем, пов'язаних із здійсненням поліцейської діяльності, і сприяння застосуванню сучасних методів для підвищення результативності та ефективності здійснення такої діяльності.

Висоцький В.М., к.ю.н., доц. (Львів, Україна)

ДЕЯКІ АСПЕКТИ ПРАВОВОГО ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ІНФОРМАЦІЙНОЇ БЕЗПЕКИ СУСПІЛЬСТВА

В умовах стрімкого розвитку інформаційного суспільства в Україні та широкого використання інформаційно-комунікаційних технологій у житті суспільства особливого значення набуває питання забезпечення інформаційної безпеки. Інформаційна безпека є важливою передумовою розвитку суспільства та держави. Система забезпечення інформаційної безпеки може ефективно функціонувати маючи надійний правовий фундамент, який регламентує та спрямовує розвиток даної системи. До цього фундаменту відносяться керівні документи державної політики, що створюють основу стратегічного планування: концепція, доктрина, стратегія, програми, проекти та плани, що регулюють суспільні відносини у сфері національної безпеки. Серед основних завдань, які покладаються на систему забезпечення національної безпеки, є зокрема: розробка (уточнення) концепцій, доктрин, стратегій, інших керівних документів, у тому числі науково обґрунтованих пропозицій і рекомендацій щодо забезпечення національної безпеки [1, с. 9]. У ст. 17 Конституції України

